

Միպիւ

Այանքիդ գարունը

Օր. Ն. Ե.-ին

Ինչպես թներն հարսնուկներուն
Վառ կարմիրով ծիածանին

Ար ծածանին.

Յորենով լի դաշտին՝ հեռուն.
Հասկերն ինչպես, ոսկի՛ թրռան,

Ար թրրթրռան.

Հարս թիթեռները տարփագին
Ար ծավալեն գարնան հովեր

Եթերն ի վեր.

Շաղ թներով շերեփաքին
Ա՛երփնավետի վարդին համար

Միրով հիմար.

Շող-շող լույսով եթերասլաց
Փոստուաներ, փրշրանք լուսնին,

Մեզ կը հասնին.

Շափրակներուն սրբտեն ծղլած
Սընդուս բուրուսը լեկակի

Կը վիլակի.

Տուք մ'ասուպե, ծիլ մը լոռեն,
Բոլոր դյութանքը միասին

Մեր մայիսին

Ժրպիտներով կը բուրբեն
Մայր բընության պըսակ մ'աղվոր,

Բայց անցավոր.

Այսպես և քու հոգվույդ գարուն,
Շընորհքներու դաբիր մաքուր

Եվ թաքթաքուր,

Հընայքներով միշտ պատարուն՝
Պիտի ապրի ցորչափ համեն

Պատրանքդ ամեն:

1903